

Hyvät kuntapäätäjät, tekin olette joskus vanhoja

Eläkkeensaajien Keskusliitto (EKL) otti liittokokouksessaan kantaa mm. vanhusten asumiseen. Kannanotossa todettiin, että ”koti ei ole aina paras paikka ikääntyneelle, ainakaan silloin, jos hän on muistisairas ja kokee turvattomuutta ja yksinäisyyttä. Mikäli ikääntynyt ei selviä kotihoidon palveluiden turvin, tulee hoito arvioida viivytyksettä. Ympäri vuorokautisen palveluasumisen ja laitoshoidon mahdollisuus tulee turvata niitä tarvitseville.”

Joskus taannoin päätettiin, että vanha ihminen on onnellisin omassa kodissaan. Ihan varmaan näin on, jos terveys on mallillaan. Mutta mitäs sitten, kun mieli hajoaa, liikuntakyky pettää ja kumppani on haudattu? Silloin kotiin astuu myös yksinäisyys, joka tuo mukanaan ahdistusta, turvattomuutta ja pelkoa. Asuuko omassa kodissa silloin onnellinen vanhus?

Ikäihmisten yhteisöllinen asuminen nousee aika ajoin puheenaiheeksi. Malleja on monia ja parhaat esimerkit ovat pitkään tulleet mm. Hollannista ja Tanskasta. Suomessakin on toteutettu yhteisöllisen asumisen ratkaisuja. Riihimäellä on mahdollisuus kunnostautua tässä asiassa. Tyhjää tonttтилаakin löytyy jopa keskustasta. Tämän luulisi kiinnostavan myös päättäjiä. Arvoisat valtuutetut ja muut asioista päättävät, tekin olette joskus vanhoja (ellette kuole sitä ennen). Eikö olisi mukavaa, että kotipaikkakunnalta löytyisi viihtyisiä ja turvallinen asumisratkaisu vanhuuden päiviksi?

Eläkeliiton Hyvinkään yhdistys otti ansiokkaasti kantaa digiloikan syrjäyttämiin iäkkäisiin ihmisiin (AP 16.11.21). Komppaan kirjoituksessa esiin tuotuja ongelmia. Nykyiset vanhat ihmiset eivät leikkineet lapsena kännykällä eikä monellakaan ole ollut työssään tietokonetta. He ovat eksyksissä tietotekniikan kanssa ja digilaitteiden näppäily saattaa olla mahdotonta. Koulutusta järjestetään, mutta se hyödyntää vain osaa. Pankkiasiointi ja esimerkiksi junalipun ostaminen on tehty lähes mahdottomaksi, eikä kaikilla ole sitä kullannarvoista tyttärenpoikaa, joka rientää mummun tai papan tueksi joka käännteessä. Voisiko kunta tulla apuun tässä asiassa?

Vanhuus ongelmana ei lopu viimeisen boomerin poistumiseen, kuten jotkut luulevat. Kymmenen vuoden kuluttua sotien jälkeisistä suurista ikäluokista elossa olevat ovat noin 85-vuotiaita ja vaativat enenevästi hoivaa. Samalla nykyiset vetreät kuusikymppiset tarvitsevat jo erilaista ikääntymiseen liittyvää apua. Kuka tätä porukkaa silloin hoitaa? Pidetään siksi mielessä kuntalain ensimmäisen pykälän toinen momentti: *Kunta edistää asukkaidensa hyvinvointia ja alueensa elinvoimaa sekä järjestää asukkailleen palvelut taloudellisesti, sosiaalisesti ja ympäristöllisesti kestäväällä tavalla.*

Suoma Salonen, puheenjohtaja

Tämän kirjoituksen lähetin viime marraskuussa Aamupostin mielipidepalstalle. Sitä ei julkaistu, mutta jonkin ajan kuluttua palstalle ilmestyi erään kaupunginvaltuutetun kirjoitus, jossa oli samoja asioita.